

גיל סמסונוב

איך להבקיע שער ולהפסיד

ניצחוננו הוא ניצחון ארץ-ישר"אל, זועק צחי הנגבי בשימחה, עם תום ספירת הקולות במרכז הליכוד. חלפה סכנה חמורה של הקמת מדינה פלסטינית, מסכם בסיפוק אריק שרון, תוך שהוא מוחה את הזיעה לאחר לילה דראמתי, שבו הו"בס ראש-הממשלה ב" הצבעה על תוכניתו ה"מדינית.

לאמצעי-התיקשורת המחפשים את ראש-הממשלה מתברר, כי שמיר עזב את האולם בעם, תוך שהוא שואל את מקורביו: "כיצד הם רוצים שאנהל את ענייני המדינה כשבבית

אין לי גיבוי" השמועות בנייני הקונגרסים מופצות לכל עבר. חלק טוען ששמיר יילך בבוקר לנשיא. אחרים כבר מספרים על פגישה בין ביילין לדרעי, הצפויה הלילה. גל השימחה במחנה המנצחים מתחלף בגל תדהמה. 2600 חברי המרכז עוזבים את האולם באווירה קשה.

בדרום הביתה שומעים חברי-המרכז את ח"כ פרוש, ביומן חצות של גליצה"ל, אומר לירון דקל: "זהו סוף שילטון הליכוד, אגודת ישראל תתמוך בהקמת ממשלה צרה בראשות שימרון פרס ירדני."

ביומן הבוקר של קול ישראל או"מ ח"כ חיים רמון לשלמה רז: "ב" החלטתו לדחות את התוכנית המדינית שאושרה על-ידי הממשלה, פירק הליכוד למעשה את הממשלה. על יצחק שמיר להתפטר לאלתר." רמון לא מחמיץ את ההזדמנות לזעזוע לשמיר: "אני מקווה שבקרב מחל"קו-התהה במישרדו נהנה שמיר מ"סמכות רבה יותר."

"זעם בממשלה האמריקאית על ישראל, פותח ניסים משעל את מה"דורת-החדשות של הטלוויזיה ה"ישראלית. "שר-החוץ האמריקאי, גיימס בייקר, עומד להודיע על הש"עייית על מישלוחי-הנשק לישראל." תדהמה בשגרירות הישראלית. הנ"גת הלובי הישראלי בווישינגטון מתכנסת בדחפיות. יו"ר ועדת ההק"צבות בקונגרס אומר למעריב. "זהו המישה החמור ביותר של ישראל מאז מלחמת-הלבנון. לא אוכל למ"נוע דיון על קיצוץ בסיוע לישראל."

כותרות העיתונים למחרת זוע"קות: "לאן נעלם שמיר?" אילן שחורי בהארץ כותב כי ראש-הממשלה נז"טה להתפטר, למרות ניסיונות-שיכ"נוע שבהם מעורב גם מנחם בגין. מאות חברי-מרכז, מדרווחת בינה ברזל בדיעות אחרונות, מתרכזים מול ביתו של שמיר, תוך שהם קור"אים לו שלא להתפטר. "אסור לחזור ל-30 שנות אופוזיציה", יש לך גיבוי

מלא מאיתנו, זועקים השוטים. בחדשות הערב מודיע חנן עזרן כי שימרון פרס יתארח באולפן מוקד מיד עם תום המהדורה, ומוסיף כי צפויה הודעה דראמטית. בסלון מישפחת מודעי אומרת מיכל ליצחק שכבר הר"בה זמן לא נראה שימ"עון כה שופע חיוכים. "החלטת הליכוד", או"מר פרס, "פירקה את ממשלת האחדות, והכ"ניסה את המדינה לתו"הו ובוהו. לכן זימנתי היום בצהריים את נצי"גי המפלגות הדתיות ושותפינו משינוי, ר"ץ ו"מפ"ם, ואני יכול לבשר לעם בישראל, שבידי

כבר נמצאים ראשי-הפרקים של ההסכם הקואליציוני. אני מבקש ל"הודות למפלגות הדתיות על הסכ"מתן לוותר על חוק, "מיהו יהודי". במיוחד תודה לשר-האוצר הבא, ירדני אריה דרעי. בשלב זה אני רוצה להגיב על השמועות, כי מתנהל משא"ומתן עם ח"כים בליכוד על צירופם לקואליציה. לסיום אני רוצה לברך את ירדני ממיפלגות-השמאל על הסכמתם להצטרף לממשלה, ללא כל תנאי חומרי. כפי שהבטחתי להם, אני מודיע בזאת על הסכמתי להיפגש עם יאסר ערפאת לשי"חות-שלום."

בוועידה הבינלאומית, שנפתחת כעבור חודש, מוצאת עצמה ישראל מבודדת מול מעצמות-העל. דרשה אולטימטיבית לנסיגה ישראלית מכל שיטחי יהודה, שמרון ועזה וכינון מדינה פלסטינית. הדיונים מתמקדים בשאלת, "זכות השיבה" של מיליוני פלסטינים לשיטחי ארץ ישראל. הפגנות סוערות מאורגנות על-ידי הליכוד שבאופוזיציה. "הלי"כוד חוזר למקומו הטיבעי", כותב מנחם שיוף בחדשות.

ניתן להמשיך בתסריט, אך המסר ברור. מי שינצח בישיבת-המרכז אולי יזכה לניצחון פרסונלי, או אולי עקרוני על ראש-הממשלה. יעצור ל"רגע ויתור (?) זמני. אולם התוצאות ברורות. החישובים שצחי הנגבי מציע על מנת לחזק את ליצחק שמיר ממשלה, יחנקו אותו, בין אם יתפטר ובין אם יישאר כראש-ממשלה, חסר כוח ונטול סמכות בעיני מיפלגתו, בעיני המערך ובעיני האמריקאים השער שיובקע לרשתו של שמיר. יהיה שלו עצמו, ואת הניצחון יקטוף המערך, וגרוע מזה, יקטפו הערבים, אשר יזכו להתרפסות ולוותרנות של שימרון פרס. סופו של ניצחון לטובת ארץ ישראל בהפסד ארץ ישראל. יחי הכוונות הטובות!

הכותב משמש כדובר הליכוד

והרי ירושלים כבר מחולקת

הוויכוח גדול אך התוכן אפס: האם יצביעו ערביי מירזח-ירושלים, ומה יהיה בגורל הפי"קח הבינלאומי. מצאנו לנו נושא חדש להתווכח עליו: תחי המחלוקת. וכי מה החשי"בות של אלה: האם התוצאות תהיינה שונות אם יצביעו הירושלמים או לא? המישחק מכור: אם ב"1976 זכה אש"ף בשטחים — אז מי ינצח היום — ליב"י עם פיקוח בינלאומי או פיקוח של התיומורת הפילהרמונית, איש לא לוקח אותנו ברצינות, מה שנשאר זה פחד אש"ף, ובלעדיו אין בוחר ואין נבחר.

אם כך מה הרגה? שמא הסכמתנו להכללתם של הירושלמים תתפרש ככנונית להתוות גבול מחדש בלב ירושלים? והלא זו איולת, שכן הגבול קם לתחייה, והוא מסומן בבקבוקי-יתבערה ובאבנים, בלהבות ובכלר"ים. והפיקוח הבינלאומי יתפרש, חלילה,

שרים פרס ורביץ

יש לנו הצעה שבשילכם

כעירעור סמכותנו הבלעדית? מיששו ראה בזמן האחרון את הסמכות הזו? האם הכוונה לסמכות שלנו לקבור את מתינו ולהגיד מילים יפות נוכח קיברם?

אם במקום מיגננה, קומו פוליטיקאים והנ"י פו יזומה חרשה, כן למירזח-ירושלים יחד עם מירזח-הירדן, עם דרום-הלבנון, צפון-תוניס ודרום-תימן? כן, בכל מקום שבו ישנם פלס"טינים שאינם אזרחים, או המוכנים לוותר על אזרחותם כדי להכריע בגורל עמם, בכל מקום כזה תנו להם להצביע ולבחור במנהיגים ששמש אינו חשוב לנו, ונטיות ליבם מעני"ינות אותנו כשלג דאשתקד.

במילא יעמדו כולם דום וידקלמו את הימנון אש"ף. אבל לפני כן יצטרכו הסורים, הלבנונים, הירדנים, התוניסאים, העיראקים וכל האחרים להסכים לבחירות בגבולם. לפי קוח בינלאומי בתחום ריבונותם, ולצל ריחה של הדמוקרטיה בסלון שלהם. בהזרמנות זו תנו ביטוי גם לערביי ישראל, שאינם רואים עצמם אזרחיה, מי שהפלסטיניות שלו בווערת בעורקיה יהיה רשאי להחזיר את תעודת"הזהות שלו ולהצביע לנציגות עמו.

200 אלף פלסטינים חיים בארצות-הב"רית. מדוע לא לתת להם להשתתף בבחירת"מנהיגות ומדוע לא לתת לאמריקאים להר"גיש מה פירוש פיקוח בינלאומי אצלם בבית? הרבה היינו נותנים כדי לראות כיצד מגיב העולם להצעה ישראלית שכזאת. די"ן כה

סמון ימני

מחנה עריק

אין ניצים בליכוד! היה מי שחשב כי דויד מגן, מעמודי התווך של מחנה שרון, הינו דוגמה קלאסית לניציות חרותניקית גאה. תמורת המחיר הנכון מוכן הוא לרכז את המאמץ השמאלי בתנועה לאישור תוכנית רבין, המכונה משום-מה תוכנית שמירבין. מעניין מי יהיה "הערקן" הבא בתור לקראת כ"י נוס מרכז חותמות-הגומי.

ר"ץ והולך לאיבוד

מפליא איך החליטו בחדשות של ערב שבת לחשוף סוף-סוף את ההתמור"טטות הפנימית בתנועת ר"ץ. דמה לי שרשיפה שכזו היא בניגוד מוחלט לכ"ללי האתיקה העיתונאית, שאימצו ל"עצמם עיתונאינו בכל הנוגע לאי-הס"דרים בתנועת ר"ץ ובשמאל בכלל. השאלה היא האם נעשו עיתונאינו ישרים ו"מדווחים אמת", או שכבר לא ניתן להסתיר את הריח הרע הנודף מהתנועה ה"יפה" היא.

עגל רך

על הצטרפותה באחרונה של תנועת הפאר ל"ע למערך, במירוץ המתיש להסתדרות, כבר עשו תשדירי-פיר"סומת: "פגר לע"ח". עתה רק מחכים להמפך הנוסף, שיביא את הניצחון המיוחל.

האנגלים באים

האיסור של שר-המישטרה חיים בר"לב לתקוע בשופרות ולהניף דגלים בעיר העתיקה דומה לאיסורים השר"נים, שהוטלו על היהודים בירושלים, בזמן המנדט הבריטי, "כדי למנוע הפרות-סדר". נשאלת השאלה האם חזרתנו לתקופת המנדט מסמלת גם חזרה לשיטות שהבריטים נקטו בהן כנגד ערבים בימי האיחויפאדה הער"בית בשנים '39-36, או שהשיטות ה"בריטיות להשגת שקט בירושלים שונות כיום רק כאשר מדובר ביהודים...

להרוג אותם

האם הצעתו האחרונה של האלוף אביגדור ("יאנוש") בן-גל להרוג את הטרבנים, או, לחילופין, לשלול מהם את האזרחות, היא החלק השני של תוכנית-האלופים המהוללת, שמשום"מה לא הופיעה בתשדירי-הבחירות של המערך, או שמא זהו חלק בלתי-נפרד מסימפטומי החזרה לגבולות '67 אצל אנשי-צבא, המצטרפים להכרזות"הישנה של יאנוש על ערביי הגליל, שאותם כינה "הסרטן של המדינה".